

Arhitektura na kompjuteri (makedonski)

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 13

Стручен труд по предметот

“Архитектура на компјутери“

Професор: Томислав Џеков

Асистент: Ивана Атанасова

Тема: „Оптички диск“

Изработил: Марија Стрезовска

Бр. На индекс 0010/09 фи

Содржина:

Оптички диск.....	3
Историја.....	4
Прва генерација.....	5
Втора генерација.....	5
Трета генерација.....	6
Следна генерација.....	6
Видови оптички дискови.....	6
Оптички уреди за складирање.....	6
Библиографија.....	10

Оптички диск

Во компјутерската технологија и оптичкото снимање, оптички диск е рамен, кружен диск кој обично се кодираат бинарните податоци во форма на јами (бинарна вредност од 0 или исклучени, поради недостаток на одразот кога се чита) и земјиште (бинарна вредност 1 или не, поради што е одраз кога се чита) на специјален материјал (алуминиумски често се бара извор) на еден од нејзините рамни површини. Кодираниот материјал на врвот седи подебел супстрат (обично поликарбонатни), кои го сочинуваат најголемиот дел од дискот и да формира прав слој. Кодирањето е шема која се следи континуирано, спиралната патека ја опфаќа целата површина од дискот и се протега од најскриениот пат до најоддалечената песна. Податоците се зачувани на дискот со ласер или сузбивање на машина, и може да се пристапи, кога податоците на патеката се осветлени со ласерски диоди во оптички диск кој се врти со брзина од околу 200 RPM до 4000 вртежи во минута или повеќе во зависност од типот на дискот, диск форматот, и оддалеченоста на главата за читање од центарот на дискот (внатрешна песна се читаат со побрзо диск брзина). Во боксот се гледа ласерска светлина, па оттука и повеќето оптички дискови (со исклучок на црните дискови на оригиналниот PlayStation, видео конзола за игри) имаат карактеристичен изглед создаден од жлебови на рефлективен слој. На задната страна на оптичкиот диск обично има печатена етикета, генерално изработена од хартија, но понекогаш печатени или печат врз самиот диск. Оваа страна на дискот ги содржи реалните податоци и е обично прекриена со транспарентен материјал, обично лак. За разлика од 3 S-инчна дискета, повеќето оптички дискови не имаат интегрирана заштитна обвивка и затоа се подложни на пренос на податоци и проблеми поради гребнатинки, отпечатоци од прсти, и други еколошки проблеми.

Оптичките дискови се обично, помеѓу 7,6 и 30 см (3 12 инча) во дијаметар, со 12 см (4,75 инчи) се најчестите големини. Типичен диск е околу 1.2 милиметри (0,05 инчи) со дебелина, додека на патеката теренот (оддалеченост од центарот на една песна во центарот на следниот) е типично 1,6 микрони (микрони).

Оптичкиот диск е дизајниран за поддршка на снимањето за еден од трите вида: само за читање (на пр: CD и CD-ROM-от), запишување (пишуваат-еднаш, на пример CD-R), или презапишување (презапишлив, на пример CD-RW). Напиши-еднаш оптичките дискови најчесто имаат органски бои за снимање. Слој помеѓу подлогата и рефлективен слој. Презапишливите дискови типично се

содржат од легура за снимање слој составен од фаза промена на материјал, најчесто AgInSbTe, еден од легура на сребро, Индиум, Антимон и tellurium.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com